

sig løst eller ej. Jeg kan ikke indse, at der skulde være noget til Hinder for, at man kunde have løst dem alle og saa have antaget dem, der skulde bruges, paa de Betingelser, som Marineministeriet nu maatte fastsætte.

I øvrigt skal jeg med disse Bemærkninger anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme.

Parkov: Saa vidt jeg har forstaaet, er Lovforslaget fremkommet efter et Ønske fra de paa Orlogsværftet beskæftigede faste Arbejdere. Naar Lovforslaget føres igennem, vil disse blive gunstigere stillet i økonomisk Henseende, og de vil ogsaa blive friere stillet i forskellige Retninger. Der er derfor al Grund til at vente, at der vil blive Tilfredshed hos dem og som Følge deraf større Arbejdsro og tryggere Forhold paa Orlogsværftet, og Bestræbelser herfor kan man selvfølgelig fra alle Sider kun hilse med Glæde. Det har derfor været min Hensigt at nøjes med i Tilslutning til den højtærede Ministers Udtalelser ved Lovforslagets Fremsættelse, til de Bemærkninger, som ledsager Lovforslaget, og til, hvad der blev udtalt af den ærede Ordfører for Venstre, at anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Fremme. Nu ved jeg ikke, om de smaa Ændringer, som den ærede Ordfører for det socialdemokratiske Parti nævnedes i sine Henstillinger, kan medføre, at det bliver nødvendigt at nedsætte et Udvalg — det vil vi vel sagtens faa noget nærmere at høre om af Ministeren —, men er der virkelig Tale om at komme ind paa væsentlige Ændringer i Lovforslaget, kan jeg ikke se rettere, end at dette maa i et Udvalg, forinden vi kan tage Stilling til saadanne Ændringer.

Den ærede Ordfører for det socialdemokratiske Parti (J. Chr. Jensen) talte om, at det vilde være en Bestræbelse i den rigtige Retning, at Staten sørger for Boliger til sine egne Arbejdere, og denne Tanke kan jeg ganske give min Tilslutning. Staten bør i det videst mulige Omfang sørge for at skaffe Husly til sine Arbejdere, og naar de har det allerede nu derude i Nyboder, kan jeg ikke tro andet, end at den nævnte Bestemmelse om, at man vil have Ret til at opsigte, kun tager Sigte paa, at man en Gang i Tiden, naar man vil udnytte de meget store Arealer, som ligger der, paa en bedre og mere økonomisk Maade, end det sker i Øjeblikket, vil have det i sin Haand at sige op. Jeg føler mig overbevist om, at saa længe der

ikke er Tale om paa anden Maade at kunne skaffe Husly til de Arbejdere, som nu har Bolig der, vil man ikke skride til at opsigte dem.

Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet talte ogsaa om, at det Tillæg, som var forbundet med Hæderstegnet for 25 Aars Tjeneste, burde bevares. Ogsaa dette finder jeg ganske rigtigt; jeg ser for øvrigt ikke nogen særlig Anledning til, at Hæderstegnet skulde slettes, det kan ikke være andet end en Ære at have Ret til at bære et Tegn paa, at man i den Gerning, man selv har valgt, og som man er traadt ind i, har tjent i 25 Aar paa en god Maade og paa en saadan Maade, at det har vakt Tilfredshed. Man er ikke tvunget til at bære det, men man har Ret dertil. Det er dog noget, som Tid efter anden er indført ogsaa i andre Etater; man har det f. Eks. i Postetaten for Landpostbudene. (*Forsvarsministeren:* Dér er det ophævet!). Det staar for mig, som om det maatte være en Hæder at bære et saadant Tegn, og det ligger ogsaa i Navnet. Den højtærede Minister siger, at Hæderstegnet for Landpostbude er inddraget igen. Det er ikke saa forfærdelig lang Tid siden, det blev indstiftet, men det synes altsaa at være en Ordning, som ikke har vakt Tilfredshed, og det maa de paagældende jo om. Men jeg synes altsaa, det er rigtigt, at det Tillæg, som er forbundet med Hæderstegnet, skal bevares for de paagældende.

At en Del af de faste Arbejdere har maattet undtages, finder jeg ganske naturligt; der maa være Sikkerhed for, at der findes den fornødne Arbejdskraft om Bord paa de Skibe, der skal gaa ud, og jeg kan ikke se rettere, end man er nødt til at bibeholde de Bestemmelser, som tidligere gjaldt for den faste Arbejderstamme derude.

Hvis de Henstillinger, som blev fremsat af den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, kan imødekommes, uden at der foretages Ændringer i Lovforslaget, skal jeg ikke gøre Fordring paa, at dette underkastes Behandling i et Udvalg, men skulde det være nødvendigt at indføre Ændringer, vil jeg anbefale, at disse overvejes i et Udvalg.

Forsvarsministeren (P. Munch): Lige saa tilfreds som Undervisningsministeren var med den Modtagelse, det af ham fremsatte Lovforslag har faaet, kan jeg være med den Modtagelse, dette Lovforslag har faaet. Det nyder aabenbart og-